

מקור המאמר בזהר פרשת האזינו דף רצו ע"ב
הקב"ה והשכינה עם ישראל בגלות

רְבִי אֶלְעָזָר פָּתַח, (ויקרא כו)
וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֶם בְּאֶרֶץ
אֲבִיבֵיהֶם וְגו'. זָכָאִים הֵם
יִשְׂרָאֵל עַל כָּל אַמּוֹת עוֹבְדֵי
כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, שְׂאָף עַל גֵּב
שְׁהַרְגִיזוּ לִפְנֵי אֲדוֹנֵם,
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא רוֹצֵה
לְעֹזֵב אוֹתָם. שְׁבַכְל מְקוֹם
שֶׁגָלוּ בֵּין הָעַמִּים, הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא עִמָּהֶם בְּגָלוֹת. זֶהוּ
שְׁכַתוֹב וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֶם
בְּאֶרֶץ אֲבִיבֵיהֶם וְגו'.

רְבִי אֶבְיָא אָמַר, וְאֵף גַּם זֹאת
בְּהִיּוֹתֶם.

בֵּא רְאֵה כְּמָה הַחֲבִיבוֹת שֶׁל
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלָפִי
יִשְׂרָאֵל, שְׂאָף עַל גֵּב
שְׁגוֹרְמִים לְגָלוֹת בֵּין הָעַמִּים,
הַשְּׂכִינָה לֹא סָרָה מֵהֶם
לְעוֹלָמִים. שְׁלֹא תֵאמַר שֶׁהֵם
לְבָדִם בְּגָלוֹת נִמְצְאִים, אֲלֵא
- וְאֵף גַּם זֹאת, עִמָּהֶם
נִמְצְאִים. זֶהוּ שְׁכַתוֹב וְאֵף גַּם
זֹאת בְּהִיּוֹתֶם בְּאֶרֶץ אֲבִיבֵיהֶם
וְגו'.

רְבִי אֶלְעָזָר פָּתַח, (ויקרא כו) וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֶם בְּאֶרֶץ
אֲבִיבֵיהֶם וְגו'. זָכָאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, עַל כָּל עַמּוּיִן
עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, דְּאֵף עַל גֵּב דְּאֶרְגִּיזוּ קָמִי
מְאִרִיהוֹן, קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא לָא בְּעֵי לְשַׁבְּקָא לוֹן.
דְּבַכְל אַתְר דְּגָלוּ בֵּינֵי עַמְמֵי, קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא
עִמָּהוֹן בְּגָלוֹתָא. הָדָא הוּא דְכָתִיב וְאֵף גַּם זֹאת
בְּהִיּוֹתֶם בְּאֶרֶץ אֲבִיבֵיהֶם וְגו'.

רְבִי אֶבְיָא אָמַר, וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֶם.

תָּא חַזִּי, כְּמָה חֲבִיבוֹתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא לְגִבִּיהוֹן
דְּיִשְׂרָאֵל, דְּאֵף עַל גֵּב דְּגֶרְמִין לְמַגְלֵי בֵּינֵי
עַמְמֵי, שְׂכִינְתָא לָא אַתְעֵדִיאת מְנַהוֹן לְעֶלְמִין. דְּלֹא
תֵימָא דְאֵינּוֹן בְּלַחוּדֵיהוּ בְּגָלוֹתָא מְשַׁתְּכִין. אֲלֵא
וְאֵף גַּם זֹאת עִמָּהוֹן מְשַׁתְּכִין. הָדָא הוּא דְכָתִיב
וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֶם בְּאֶרֶץ אֲבִיבֵיהֶם וְגו'.

לְמַלְכָא דְאֶרְגִּיז עַל בְּרִיה, גָּזַר עָלֶיהָ עוֹנֵשָׁא
לְאַתְרַחְקָא מְצִיחָה, וּלְמִיזַל לְאַרְעָא רְחִיקָא.
שְׁמַעָה מְטְרוֹנִיתָא וְאַמְרָה, הוֹאִיל וּבְרִי אֲזִיל לְאַרְעָא

לְמַלְכָּה שְׁהַתְרַגְזוּ עַל בְּנוֹ, גָּזַר עָלֶיהָ עוֹנֵשׁ לְהַתְרַחֵק מִמֶּנּוּ וּלְלַכֵּת לְאַרְצָה רְחֹקָה. שְׁמַעָה הַמְלִכָּה
וְאַמְרָה: הוֹאִיל וּבְנֵי הוֹלֵךְ לְאַרְצָה רְחֹקָה וּמְשַׁלִּיךְ אוֹתוֹ הַמְלִיךְ מֵהִיכְלוֹ, אֲנִי לֹא אֶעֱזֹב אוֹתוֹ.

רְחִיקָא, וְשִׂדֵי לִיָּה מִלְפָּא מֵהִיכְלִיָּה, אָנָּא לָא אֶשְׁבּוּק לִיָּה, אוֹ תְרוּנָא כַחְדָּא נִיתוּב לְהִיכְלָא דְמִלְפָּא אוֹ תְרוּנָא כַחְדָּא נִיתִיב בְּאַרְעָא אַחְרָא. לְזַמְנִין, פְּקִיד מִלְפָּא עַל מְטְרוֹנִיתָא, לָא אֲשַׁכְּחָהּ. דִּהְוּוּת אִזְלַת עִם בְּרִיָּה, אָמַר, הוּאִיל וּמְטְרוֹנִיתָא תַמָּן, תְרוּוִיָּהוּ יתובון.

וּבְזַמְנָא דְפְקִיד קִדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא לְמְטְרוֹנִיתָא, פְּקִיד לָהּ בְּקִדְמִיתָא, וּבְגִינָה פְּקִיד לְבְנוֹי. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (שמות ו) וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. מָאן גְּרִים דְאַנָּא שְׁמַעְנָא עֵקַתְהוֹן. כְּבִיכּוּל, מְטְרוֹנִיתָא. וְדְכְרָנָא לָהּ. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (שמות ו) וַאֲזַכֵּר אֶת בְּרִיתִי. וְכְתִיב (שמות ב) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ. וְכַד קִדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא יְהִדֵּר לְיִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא, מַה כְּתִיב. (דברים ז) וְשָׁב יי' אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ, דָּא מְטְרוֹנִיתָא. וְעוֹד כְּתִיב, (תהלים פה) רְצִית יי' אֶרְצֶךָ שְׁבַת שְׁבוֹת יַעֲקֹב.

אוֹ שְׁנִינּוּ כְּאֶחָד נָשׁוּב לְהִיכְלָא שְׁל הַמְּלָכָה, אוֹ שְׁנִינּוּ כְּאֶחָד נָשׁוּב בְּאַרְצָא אַחְרַת. לְעַתִּים פּוֹקֵד הַמְּלָכָה עַל הַמְּלָכָה, וְלֹא מוּצָאָהּ, שְׁהִיָּתָה הוֹלְכַת עִם בְּנוֹ. אָמַר: הוּאִיל וְהַמְּלָכָה שָׁם, שְׁנִינָהּ יִשׁוּבוּ.

וּבְזַמְן שְׁיִפְקֵד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִלְכָּה, פּוֹקֵד אוֹתָהּ בְּתַחֲלָה, וּבְגִלְלָהּ פּוֹקֵד אֶת בְּנָיו. זֶהוּ שְׁפַתּוֹב (שמות ו) וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. מִי גוֹרֵם שְׁאַנִּי שׁוֹמֵעַ צְרַתְם? כְּבִיכּוּל הַמְּלָכָה. שְׁאַנִּי זוֹכֵר אוֹתָהּ. זֶהוּ שְׁפַתּוֹב (שם) וַאֲזַכֵּר אֶת בְּרִיתִי. וְכְתוּב (שם ב) וַיִּזְכֹּר הָאֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ. וְכַאֲשֶׁר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַחְזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת, מַה כְּתוּב? (דברים ל) וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ. זֶה הַמְּלָכָה.

וְעוֹד כְּתוּב, (תהלים פה) רְצִיתָ ה' אֶרְצֶךָ שְׁבַת שְׁבוֹת יַעֲקֹב.

ספר אור הזהר (עמוד 417)

ד) להיות ראוי לנגס אל ההיכל הזה, ראוי ראשונה להפשיט מעליו קלפת הנגסה המונעת אותו מלהשיג האמת

בהכנת עצמו להיות ראוי לנגס אל ההיכל הזה, הן אמת, אין ראוי לכל הבא למלא את ידו ללבש את בגדי השרד לשרת בקדש יבוא וילבש חס ושלום, אלא ראוי ראשונה להפשיט מעליו קלפת הנגסה המונעת אותו מלהשיג האמת, ויבון לבו לשמים כדי שלא יפשל ולא ימנה חלקו מהבת החוטאת.

ה) (אמר המעתיק: מכאן רואים שמי שלא רוצה ללמד בספר הזהר ובחכמת האמת, זה בא מחמת הנגסה שלו שמונעת אותו)

(הרמ"ק רבינו משה קורדובירו, דע את אלמי אביד, קנ"ח)